

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 8.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Τὸν Ἑτέμ-Πασσά θαυμάζω,
καὶ μὲ στίχους τοῦ φωνάζω.

Ἑτέμ μεγαλοδύναμε καὶ Τοῦρκε στρατηλάτῃ,
ποῦρθες κι' ἐκαβελλάρωσες σ' τὴ δύστυχή μας πλάτῃ,
γιὰ νὰ γρικήσ' ὁ βασιλεὺς τὰ λόγια κάθε μάχῃ
καὶ τώρα δὲν σὲ βγάνουμε οὔτε μὲ τὰ παραγκά,
σταμάτησε τὸν πόλεμο, σταμάτησε τ' ἀσκέρι,
γιατί τὸ καταλάβαμε πῶς δὲν μᾶς δίνει χέρι.

Ἑτέμ Πασσά πόγινηκες μεγάλος καὶ τρανός,
καὶ μέρα νύχτα βρίσκεσαι σ' τὸ στόμα καθενός
ποῦ λίγο ἔλειψε νὰ πᾶς γιὰ μπάνια σ' τὸ Λουτράκι,
γιὰ νάχουμε πρωθυπουργό τὸ ζουρλοθωδοράκη,
π' ὅσες φορές ἀνέβηκε γιὰ νὰ μᾶς διοικήσῃ,
φυρὶ, φυρὶ, ἐπῆνε νὰ μᾶς ἀποτσακίσῃ,
καὶ τώρα σ' τὰ γεράματα μὲ δυὸ ἐπιστρατείες,
μᾶς κάνει καὶ πληρόνουμε ὅλες μας τὸ ἁμαρτίες.

Ἑτέμ ποῦ ἦρθες κι' ἐγδυσες ἀνώγεια καὶ κατώγεια,
γιὰ νὰ πιστέψουν οἱ Ῥωμηοὶ σὲ Ντεληγιάννη λόγια,
καὶ γιὰ νὰ πάρουν' ὅλοι μας γιὰ σοβαρὴ ἀλήθεια,
τοῦ βασιλεῖ τὰ νόστιμα κι' ἀστεῖα παραμῦθια,
μὴν προχωρήσῃς ἄλλο,
καὶ καμὲς τὸ Γεώργιο νὰ χάσῃ τὸ ρεγάλο,

ποῦ πρέπει νὰν τοῦ δίνουμε σὲ λίρες μετρημένες,
γιὰ ὅσες ὑπεράσπισες μᾶς ἔχει καμωμένες.

Ἑτέμ μεγαλοδύναμε, τοῦ Γαλατᾶ φωφῆμι,
ποῦ σ' ἔκαμ' ὁ Διάδοχος καὶ χαίρεις τέτοια φήμη,
γιὰ νὰ σ' ἀφήσῃ διάπλατῃ τὴν πόρτα τῆς Λαρίσσης,
τόσο ποῦ καὶ μονάχος σου ἔστεκες ν' ἀπορρήσῃς,
κι' ἔμπενες μὲ προφύλαξι σ' τῆς πόλεως τοὺς δρόμους,
μὲ τὴν ιδέαν πῶς ἔμπορεῖ νὰ σῶχουν ὑπονόμους.

Ἑτέμ ποῦ ἐθριάμβευσες καὶ τόσῃν τύχῃν εἶχες
γιὰ νάχουν οἱ Ῥωμηοὶ τὸ νοῦ ἀπὸν ἀπὸ τῇ τρίχῃς,
Ἑτέμ ποῦ Λάρισσας ἀρνὶ ὀλόπαχο σὲ τρέφει
γιὰ νὰ βρεθοῦν οἱ ὑπουργοὶ κι' ὁ βασιλεὺς σ' τὸ κέφι
κι' εἶπαν νὰ χτυπήσουμε μιὰν αὐτοκρατορία,
μὲ χίλια παληοτούφεκα πώμας' ἡ Ἑταιρία,
κι' ἐκάμαμε τὸν πόλεμο κι' ἐγίνηκε τ' ἀμπλόκο,
« κι' ἦν Νικόλα βόχτα μας δίχως πανιὰ καὶ φλόκο ».

Ἑτέμ ποῦ σ' ἐξαπέστειλε τοῦ Παδισσάχ' ἡ χάρις,
τῇ Θεσσαλίᾳ νύφη σου ἀπάντεχα νὰ πάρῃς,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟΝ ΝΕΟΡΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ4.Υ1.Φ1.0010

γιατί ἀπ' οὗτου ἀκουσα πῶς εἶσαι σ' τὴ Λαμία,
μοῦ φαίνεται πῶς ἔφτασες καὶ σ' τὴν Εἰκοσιμία.

Ἐτέμ μεγαλοδύναμε, Ἐτέμ τουρκοσπορίτη,
π' ἂν ἦτανε νὰ μὴν πιαστὴ αἰχμάλωτος σ' τὴν Κρήτη,
ὁ χαϊδεμένος βουλευτὴς ὁ Ἄθως ὁ Ῥωμάνος,
δὲν θὰ φοροῦσες σήμερα τοῦ νικητοῦ τὸ κράνος·
γιατί ἐγὼ καὶ ἦτανε κρυμμένος σ' τὴν ἀόρατο,
δὲν ἔπρεπε σ' τὰ φανερά νὰ κάμῃ τέτοιο χόρατο.
Καὶ μέινε βέβαιος Ἐτέμ, ποῦτ' ἄνθρωπος μὲ γνῶσι,
πῶς αὐριον ἢ Ἐθνικὴ ἔμπορεῖ νὰ διαδόσῃ
πῶς μιὰ αἰτία τῶν κακῶν καὶ τῆς ἀπελπισίας
ἦτανε κι' ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας.

Ἐτέμ μεγαλοδύναμε, μὲ τὴ χλωμὴ σου ὄψι
ποῦ ἡ Κεχροινιώτισσα τσῆ μέρες σου νὰ κόψῃ,
ἦτανε μέγα καὶ βαρὺ τοῦ τόπου μας τὸ πάθος
τῇ μέρα πὸς κλαβῶθηκε ὁ δύστηχος ὁ Ἄθως,
κι' εἴμαστε ὅλοι οἱ γνωστοὶ κι' οἱ ἐνδιαφερόμενοι
μὲς τοῦ Σωτήρι ἄφωνοι ἐστοὶ καὶ θερμαινόμενοι,
καὶ μόνον ὁ Θεόφραστος μᾶς ἔδινε κουράγιο
κι' ἔλεγε « μὴ φοβώσαστε καὶ πρέπει νᾶνε μάγιο »,
ὁ δὲ Μητσούλης τάκουσε κι' εἶχε χαρὰ μεγάλη,
κι' ἔκαμ ἐννιά καράμπολες ἀπᾶς τὴ μία κι' ἄλλη.

Ἐτέμ ποῦ σ' ἔστειλ' ὁ Χαμίτ ν' ἀξήνης τὰ κακά μας
κι' ἐσχότωσης κι' ἐλάθωσης τόσα παιδιὰ δικὰ μας,
κι' ἔφερες τόσες φοβερὲς σ' τὸ κράτος φασαρίες
κι' ἀνάγκασες τῆς ὤμορφες κοπέλες καὶ κυρίες,
σεντόνια νὰ φορτόνουνται καὶ ροῦχα κάθε μία,
κι' ὀλημερίς νὰ τρέχουνε μὲς τὰ νοσοκομεῖα
καὶ νὰ παραργατάρουνε ἡ μία μὲ τὴν ἄλλη,
ποιὰ τὸ περσότερο ζουμί σ' τὸν ἄρρωστο νὰ βάλῃ,
ποιὰ νὰ γλυκάνῃ τὴν πληγὴ καὶ ποιὰ νὰν τὴν ἀλλάξῃ,
καὶ ποιὰ σκαρτσούνια βρώμικα σ' τὸ δρόμο νὰ πετάξῃ.
Ὅλα μᾶς τάφερες ἐσὺ Ἐτέμ αὐτὰ τὰ χάλια.
π' ἂν εἶχαμ' ἄλλους ἀρχηγούς σ' ἐκάναμε συμπαράλια.

Κι' ὅμως Ἐτέμ μὲ ὅλους σου τοὺς Ἀλβανοὺς λεβέντες
ἂν ἤθελε καλέσουνε καὶ τοὺς ἀπαλλαγέντες
ναρθω κι' ἐγὼ σ' τὸν πόλεμο παῦμαι γιὰ γκρᾶ περφέτος,
κι' ὁ φίλος μ' ὁ Σπυράγγελος κι' ὁ Βάσσος ὁ Μαρκέτος
καὶ τὰ ἄλλα τὰ μονάκριβα καὶ τὰ χαμαρωμένα,
πρὶν νὰ μὲ μοσκοκάρυδο καὶ μὲ κοκὸ θρεμμένα,

θὰ πάθηνες καμμιὰ δουλιὰ, Πασσᾶ μου ἔζαναμπέτη,
ποῦ θάβλεπες ἀνάποδα, Θεὸ καὶ Μουχαμέτη.

Ἐτέμ Πασσᾶ πὸ γίνηκες μεγάλος καὶ τρανὸς
γιὰ νὰ κρατεῖ τῆς πλάτες σου ὁ καρπογερμανδός,
Ἐτέμ Πασσᾶ ποῦ θάχριζες τὴν κόκκινή σου κοῦδα,
ἂν ἦτανε νὰ μὴν πατεῖς ἀπάνου σ' τὴν ἀρκοῦδα,
Ἐτέμ ποῦ θὰν' ἡ δόξα σου ἀκόμα πὶὸ μεγάλη
ἀφ' οὗ κι' ἐκρεμαστήκαμε σ' τὸ ἔλεος τοῦ Ῥάλλη.

Ἐτέμ, πὸ ξεσκεπάστηκε ἔμπροστά σου κάθε φαῦλος,
κι' ἔκαμες κι' ἐπροφήτεψε ὁ « ἄνθρωπος » ὁ Παῦλος
πῶς εἶνε τί ποτα·
πῶς ὅλα εἶνε τί ποτα·
κι' ὅπως θὰ γένουν, βασιληᾶς καὶ κράτος καὶ κορδόνι,
μία σκιά, μία ροπή, καὶ ταῦτα πάντα σκόνι.

Ἐτέμ Πασσᾶ σκυλότουρκε ποῦ τὸν Ἀλλάχ' δοξάζεις
ἀπὸ τὴν ὥρα ποῦ τ' ἀρνιὰ τῆς Θεσσαλίας σφάζεις
καὶ λὲς ἐκεῖ ποῦ κάθεται καὶ τρῶς τὰ καματάρικα,
« καλὴ τοῦ ὥρα τοῦ Κωστή ποῦ τ' ἄφησε καὶ ταῦρηκα ».
Ἐτέμ π' ἀδίκως περβατεῖς σ' τὰ μέρη μας ἐλεύτερος,
καὶ χαίρετ' ὁ Σουλτάνος σου Ἀβδουλ Χαμίτ ὁ δεύτερος
σταμάτησε τ' ἄσκέρι,
κι' ἐκαταλάβαμ' οἱ Ῥωμηοὶ πῶς δὲν μᾶς δίνει χέρι,
πολέμους νὰ γυρεύουμε καὶ μάχες καὶ μπαρούφες,
μ' ἐτοῦτες τῆς κυβέρνησης τῆς ἄσκεφτες καὶ μπουφες.

Ἐτέμ Πασσᾶ σ' ἀφίνω γειὰ κι' ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ δῶσῃ
τὸ βρωμερὸ τ' ἄσκέρι σου σ' τὸν τόπο μας νὰ σόσῃ,
γιατί θὰ μάθουν πῶς ἐγὼ σοῦ κάνω τέτοιο βρίσιμο,
καὶ πρῶτο ποῦ μ' ἀρπάξουνε θὰ μ' ἔχουνε γιὰ ψήσιμο.

Ἐτέμ ἀγᾶ, Ἐτέμ φαγᾶ πῶ χεις αὐτιά μεγάλα,
ἡ γλώσσα μου βαρέθηκε καὶ δὲν σοῦ φάλλει ἄλλα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

MR. O. O. S.

Μία κομψή κομψή γατούλα,
 κάνει κόρτε μ' ἓνα γάτο
 π' ὅλη μέρα νιαουρίζει
 σ' τὸ παράθυρο τῆς κάτω.

Δὲν εἶν' ὠμορφος ὁ γάτος
 καὶ οὔτε καὶ ἀπὸ φῖνα ράτσα·
 σχετικὰ πῶς ἔχει μόνον
 μὲ τὴ νόμπιλε ταράτσα.

Ἡ γατούλα ὁμῶς ἔχει,
 κάλλη, σὶ κ καὶ ντιστεκσιόν,
 μέταλέντο μουζικάλε
 καὶ μέ μπόν έντουκασιόν.

Ποῦ ἂν εἶχα τέτοια γάτα
 μὲς τὸ σπίτι μου νὰ νιάζει,
 ὅση φτώχεια κι' ἂν μὲ δέρνει
 δὲν θὰ ἤθελε μὲ γνοιάζει.

Δύσκολα σ' αὐτὸν τὸν τόπο
 κρύβονται ἡ τενερέτσες·
κι' ὅλοι ξέρουνε τοῦ γάτου
 καὶ τσῆ γάτας τσῆ καρέτσες.

Αλλά τώρα που γρικιώνται
πόλεμος κι' επαναστάτες,
ποιός προσέχει σέ κορτούλες,
ποιός σκοτίζεται για γάτες !

Καὶ μονάχα μιὰ στριμμένη,
ἀλλὰ, μὲ ὅλ' τὸ μπέλλα γάτα,
ποῦ τοὺς γάτους σκανδαλίζει
ὅταν βρίσκεται λουσάτα,

Κι' ἔχει στῆθος μὲ σαίτες
ἐρωτόριχτες γιεμάτο,
δὲν χωνεύει τὴν ἀγάπη
πῶχ' ἢ γάτα μὲ τὸ γάτο.

Κι' ὄχι μόνον δὲν χωνεύει
τὴν ἀγάπῃ τοῦ γατιῶνε,
παρὰ τσῶβαν' ἂν ἐμπόριε
καὶ τῇ κόρες τοῦ ἡματιῶνε.

Σ ἀπορρία μ' εἶχε βάλλῃσι
τῆς κακούργας τὸ γενάτι,
κι' ἀναγκάστηκα νὰ βάλλω
τὴν καρδιά μου ἀμανάτι,

Σὲ μιὰ γάτα τοκογλύφα
 π' ἀχθιστάρει τῆς καρδιῆς
 καὶ μὲ τούτην τὴ θυσία,
 κάπως 'πῆρα μυρουδιές.

Λεπτομέρειες δὲν χάνει
 νὰ σὰς πῶ ἀρχοντοπούλες,
 γιὰ τὸ λόγο π' ἀρχινάτε
 τὴν πετεγολέτσα οὔλες.

Τοῦτο μόνον — μεταξύ μας, —
 ἢ μπορεῖ νὰ σὰς γνωρίσω,
 πῶς ἂν ἔβρισκα τὴ γάτα,
 πέρνω τῇ βοισιᾷ ὀπίσω.

Ἐπειδὴ μεγάλο δόκητο
ἔχ' ἡ μαύρη νὰ θυμῶνῃ,
ἀφοῦ κι' εἰν' ὁ ἴδιος γάτος
μασκαρᾶς καὶ τὴν προδόνει.

Τὸ λοιπὸν θηλοῖ ὁ μῦθος
 πῶς ἡ γάτα ἡ ὠραία.
 πρέπει τώρα νὰ ξεκόψῃ
 κάθε σχέσι καὶ παρέα.

Μ' ἕναν τέτοιο γάτο φεύγει,
π' ὅς ὁ μασκαράς παληόνει,
τόσο σὲ κορτοῦλες πέφτει.
Καὶ ὁ μῦθος τελειώνει.

Ἐπληροφωρήθημεν ὑπὸ φιλαλήθους κατοίκου τῆς κώμης Φραγγατίων, ὅτι ἐν τῇ κώμῃ ταύτῃ, γενομένου μηνυμένου ὑπὲρ εὐδωστεως τῶν ὀπλων μας· καὶ ὑπὲρ τῶν ἐν τῷ ἱερῷ ἁγῶνι πεσόντων, οἱ ἱερεῖς ἀπήτησαν ἀπὸ τὰς πτωχὰς οἰκογενείας τῶν ἐφέδρων νὰ πληρωθῶσι διὰ τὴν ἱεροτελεστείαν ταύτην καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἀπίσαν τὰς δυστυχεῖς μητέρας, ὥστε ἠναγκάσθησαν νὰ στερηθῶσιν τῆς τροφῆς τῶν διὰ νὰ ἱκανοποιήσουσι τοὺς αἰδεσιμωτάτους.

Τὸ τοιοῦτον ἐὼν ἔχεται ἀληθείας, δὲν πρέπει νὰ παρα-
βλέψῃ ἡ ἀρχιεπισκοπή.

ΤΥΠΟΙΣ ΛΕΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ